

BELPOP VII.

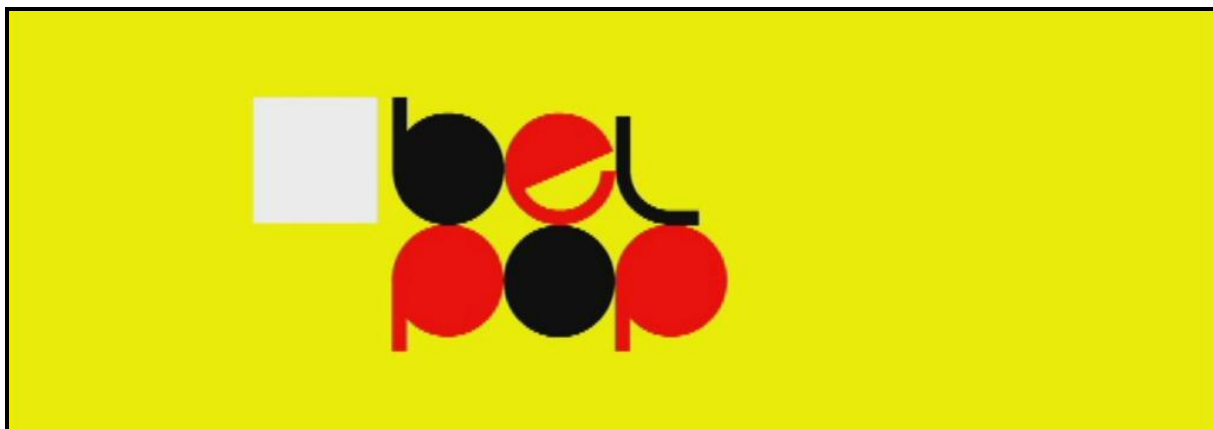
VANAF MAANDAG 1 SEPTEMBER

■ CANVAS

BELPOP VII

De geschiedenis van de Belgische popmuziek
Reeks VII - Vanaf maandag 1 september

Het bekroonde *Belpop* presenteert dit najaar een zevende reeks documentaires over de Belgische popgeschiedenis. Nog meer dan in de vorige seizoenen verruimt *Belpop* daarbij zijn blik: er is niet alleen het verhaal van twee popiconen, maar ook dat van het beste festival ter wereld, het meest mythische genre uit de lage landen, én dat van enkele producers met een indrukwekkende staat van dienst in de Belpop-geschiedenis.

De nieuwe reeks start met een aflevering over **Hooverphonic**, een van de meest succesvolle groepen uit de Belgische popgeschiedenis. Voor het eerst doen de vijf Hooverphonic-zangeressen hun verhaal. De oprichters van de band, Alex Callier, Raymond Geerts en Frank Duchêne, stelden bovendien hun rijke privé-archief ter beschikking.

Daarna volgt het tragische verhaal van **Wim De Craene**, de zanger die tegen wil en dank uitgroeide tot een icoon van het kleinkunstgenre. Pas na zijn dood kwam de grote erkenning. Nummers als *Tim* en *Rozane* zijn niet meer weg te denken uit de lijst van meest geliefde Belgische songs aller tijden.

Een heel andere geschiedenis is die van de **familie Kluger**: de grootste muzikdynastie van ons land. Vader Jacques en zonen Jean en Roland produceerden of schreven mee aan zowat alle grote wereldhits die ons land ooit voortbracht. Dankzij hen konden artiesten als Bobbejaan Schoepen, La Esterella, Will Tura, Two Man Sound, Marva, Johan Verminnen, The Gibson Brothers, The Cousins en Raymond Van het Groenewoud een succesvolle carrière uitbouwen.

Kleinkunst is een geval apart. De meeste betrokkenen hebben een hekel aan het woord, maar iedereen begrijpt wat ermee wordt bedoeld. *Belpop* vertelt het verhaal van de vroegste kleinkunst in de jaren '50 tot het einde van de rage begin jaren '80, toen een nieuwe generatie de gitaren deed loeien. Een aflevering met de mooiste liedjes die ooit in het Nederlands werden geschreven.

Belpop biedt ook een unieke blik op de 40-jarige geschiedenis van wat algemeen beschouwd wordt als een van de beste en grootste festivals ter wereld: **Rock Werchter**. Alle groten der aarde hebben er opgetreden. Maar het verhaal achter de schermen is zo mogelijk nog fascinerender.

Een mooie afsluiter van de reeks is gitarist, zanger, componist en producer **Jean Blaute**. Zonder hem had de geschiedenis van de Belgische muziek dan ook een ander verloop gekend. Een verrassend en ontroerend portret van een man die muziek leeft en ademt.

**De eerste aflevering van de nieuwe reeks, over *Hooverphonic*, is voor persvisie beschikbaar op het Persportaal van VRT Communicatie: <http://pers.vrt.be>
Programmamakers en getuigen kunnen worden gecontacteerd via VRT Communicatie.**

De Belpop-collectie

Elk portret in *Belpop* is opgebouwd rond de muzikale evolutie of revolutie van de artiest(en), producers of popfenomenen in kwestie, rond hun zoektocht naar en hun gevecht voor een eigen muzikale identiteit. In de documentaires komen de artiesten en bandleden zelf aan het woord, maar ook producers, platenbazen, managers, familie, vrienden, enz. De interviews en getuigenissen worden rijkelijk geïllustreerd met archiefbeelden van binnen- en buitenlandse omroepen.

Daarnaast kon het *Belpop*-team gebruik maken van het vaak boeiende en uitgebreide privéarchief van de betrokken artiesten en hun directe entourage. Foto's en artikels uit oude kranten en tijdschriften maken het plaatje compleet.

Zo brengt *Belpop* vergeten of verborgen verhalen uit onze nationale muziekgeschiedenis weer tot leven op Canvas.

De volledige *Belpop*-collectie is ondertussen uitgegroeid tot een indrukwekkend portrettenkabinet van de Belgische popmuziek in de voorbije decennia: **Arno, The Kids, De Kreuners, Lou De Pryck, Front 242, Raymond van het Groenewoud, The Scabs, Roland Van Campenhout, Adamo, Maurice Engelen, Vaya con Dios, Daan, Stef Kamil Carlens, The Pebbles, Clouseau, Will Tura, Channel Zero, Zap Mama, dEUS, Wallace Collection, Stijn Meuris, Rocco Granata, Luc Van Acker, The Clement Peerens Exposition, Jacques Brel, Louis Neefs, Ann Christy, Toots Thielemans, Johan Verminnen Soulwax, Wannes Van de Velde, Ferre Grignard, Marc Moulin, New Beat, Jazz Bilzen, Hooverphonic, Wim De Craene, de familie Kluger, Rock Werchter, Kleinkunst en Jean Blaute.**

Ook deze zevende reeks wordt naar goede gewoonte ingesproken door **Luc Janssen**.

Belpop is een programma van VRT Televisie voor Canvas

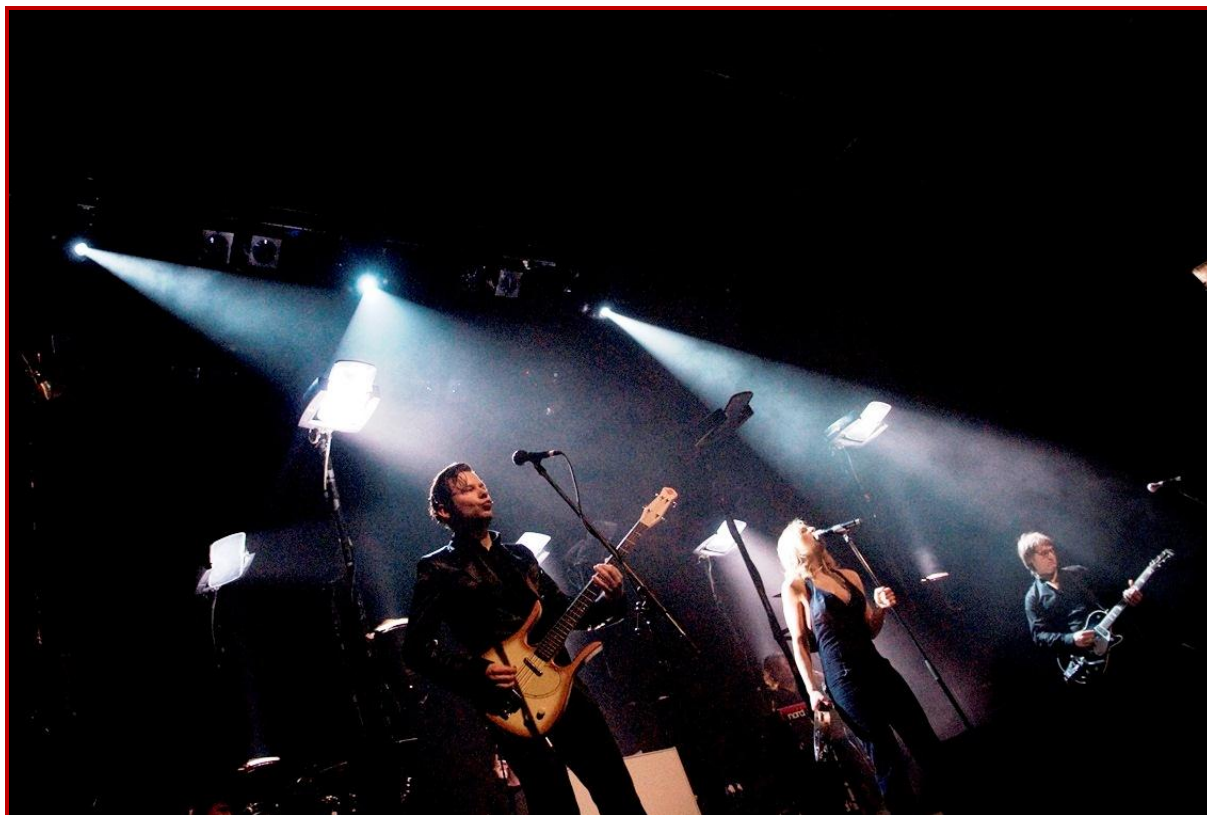
Belpop VII: op maandag om 20.40 u. vanaf 1 september

www.canvas.be

BELPOP VII - AFLEVERING 1: HOOVERPHONIC

Maandag 1 september

De zevende reeks van *Belpop* start met een aflevering over Hooverphonic, een van de meest succesvolle Belgische groepen in binnen- en buitenland. Voor het eerst doen de vijf Hooverphonic-zangeressen hun verhaal, worden de vele ups en downs van de groep uit de doeken gedaan en stellen de groepsleden hun rijkgevulde beeldarchief ter beschikking. We krijgen onder meer beelden te zien van de eerste muzikale experimenten van Alex Callier en zijn kompanen op zijn kleine appartement in Sint Niklaas, van het allereerste optreden van de groep in het jeugdhuis van Willebroek, van de eerste avonturen in het buitenland met zangeressen Liesje en Kyoko, van de opnames van hun allereerste album in Londen én van de audities van zangeressen Geike Aernaert en Noémie Wolfs. Maandag 1 september om 20.40 u.

Begin jaren '90 leren Alex Callier en Frank Duchêne - de twee geestelijke vaders van Hooverphonic - elkaar kennen aan de Brusselse filmschool het RITS. Samen met gitarist Raymond Geerts gaan ze met behulp van wat samplers en een synthesizer op zoek naar een nieuw muzikaal geluid. Esther Lybaert wordt de zangeres. Hoover is geboren.

Bernardo Bertolucci

De groep neemt op het kleine appartement van Alex Callier in Sint Niklaas enkele demo's op. Vooral *2Wicky* valt op, want het nummer wekt belangstelling bij binnen - én buitenlandse platenfirma's en krijgt zelfs een plaats op de soundtrack van *Stealing Beauty*, een film van de bekende Italiaanse regisseur Bernardo Bertolucci. Het gaat dus snel met Hoover, maar ondanks een platencontract, een eerste succesvol live-optreden en succes in binnen-en buitenland haakt Esther af. Alex, Frank en Raymond kunnen op zoek naar een nieuwe zangeres, het begin van een lange traditie.

Van Hoover tot Hooverphonic

Liesje Sadonius wordt de tweede zangeres, maar een leven als lid van een succesgroep die meer dan het helft van het jaar in het buitenland toert is niks voor haar. Kyoko Baertsoen wordt de derde Hoover-zangeres op één jaar tijd, maar haar carrière bij de groep is van korte duur. Haar stem past niet bij de muziek van Hoover. De spanningen lopen hoog op. Alles valt in de plooi bij zangeres nummer vier: Geike Aernaert. De muziek klopt bij haar stem, de groep toert samen met Massive Attack en Moloko, en ook in Amerika bereikt de groep de cultstatus. De band verandert ook van naam: Hoover wordt Hooverphonic.

Mad about You

De grote doorbraak komt er in 2000 met het album *The Magnificent Tree*. De eerste single *Mad about You* wordt een nummer 1 hit in bijna alle landen van Europa. De muziek van Hooverphonic wordt ook opgepikt in Hollywood en verschijnt op de soundtrack van heel wat films en tv-series. Met de albums *Presents Jackie Cane* en *Sit down and listen* bevestigt de groep zich opnieuw als hitmachine. Nummers als *The world is mine*, *Sometimes* en *Wake up* groeien uit tot Belpopklassiekers.

In 2005 zit het er bovenhands op tussen Hooverphonic en Sony. De platenfirma wil dat de groep voor enkele jaren bijtekent, anders willen ze niet investeren in de internationale release van *No more sweet music*, hun volgende album. De sfeer bij Hooverphonic zakt onder het vriespunt. Ook omdat het vaak tot conflicten komt tussen Alex Callier en Geike Aernaert.

Een nieuwe zangeres

Die conflicten leiden tot de aankondiging in 2008 dat Geike de groep verlaat. Twee jaar lang zoeken Alex en Raymond naar een nieuwe zangeres. Duizenden kandidates van over de hele wereld komen op auditie, of sturen via het internet een demotape op. De keuze valt uiteindelijk op Noémie Wolfs, een jonge zangeres uit Scherpenheuvel.

The night before, het eerste album met Noémie, krijgt dubbel platina en wordt ook live gebracht met een immens filharmonisch orkest: Hooverphonic with orchestra. In 2014 scoort Hooverphonic opnieuw met het album *Reflection*. De groep viert ook zijn 20ste verjaardag en wordt bekroond met een MIA als beste live groep.

Met getuigenissen van:

Alex Callier (bassist en mede-oprichter Hoover en Hooverphonic), **Raymond Geerts** (gitarist Hooverphonic), **Frank Duchêne** (toetsenist/mede-oprichter Hoover), **Noémie Wolfs** (zangeres Hooverphonic), **Esther Lybeert** (zangeres Hoover), **Liesje Sadonius** (zangeres Hoover), **Kyoko Baertsoen** (zangeres Hooverphonic), **Geike Arnaert** (zangeres Hooverphonic), **David Poltrock** (toetsenist Hooverphonic), **Mario Goossens** (drummer Hooverphonic), **Luc Van Acker** (studiomanager Galaxy Studios), **Cédric Murrath** (violist/dirigent Hooverphonic), **Guy Van Handenhove** (EMI publisher).

Scenatio en regie: Aster Van de Vijver / Productie: Luc Gommers

Belpop – Hooverphonic: op maandag 1 september om 20.40 u.

BELPOP VII - AFLEVERING 2 : WIM DE CRAENE

Maandag 8 september

Wim De Craene rebelleert van jongs af aan tegen alles wat gezag ademt. Eind jaren '60 gaat hij in de leer bij Ramses Shaffy. Drie jaar later maakt zijn eerste elpee van hem de kleinkunstbelofte van zijn generatie. De klassiekers Rozane en Tim duiken ook vandaag nog in de eindejaarslijsten op. In de jaren '80 vegen punk, rock en alternatieve muziek de kleinkunst weg. De Craene probeert met nieuwe muziekstijlen een publiek te verleiden, maar verzinkt stilaan op de achtergrond. Hij overlijdt op 14 september 1990 op 40-jarige leeftijd in Gent. Op maandag 8 september om 20.40 u. op Canvas.

Wim De Craene groeit in de jaren '50 op in Melle-bij-Gent. Van jongs af aan rebelleert hij – gitaar in de hand – tegen alles wat gezag ademt. Hij is 'de schande van de familie', heeft lak aan studeren én heeft maar één doel voor ogen: muzikant worden. Ondanks de tegenstand van zijn ouders versiert Wim een optreden in het voorprogramma van Miel Cools, één van zijn muzikale helden. En het optreden wordt gesmaakt.

Ramses

Eind jaren '60 trekt Wim De Craene een jaar naar Amsterdam. Hij gaat er muzikaal in de leer bij Ramses Shaffy en keert in 1970 vol zelfvertrouwen naar Vlaanderen terug. Met zijn eerste single '*Recht naar de kroegen en de wijven*' heeft hij meteen een hitje te pakken. Drie jaar later neemt Wim zijn eerste elpee op. Hij wordt uitgeroepen tot dé kleinkunstbelofte van z'n generatie: hij maakt indruk met zijn songs, zijn teksten en zijn uitstraling.

Succes

Wim is nu gelanceerd én neemt in 1974 zijn tweede lp op. Met '*Rozanne*' - een autobiografische tekst over een onmogelijke liefde - en '*Tim*' - een ode aan zijn zoon - schrijft hij twee klassiekers die ook vandaag nog in de eindejaarlijsten opduiken. In 1977 is Wim De Craene dé ster op Nekka, waar hij het publiek op zijn hand krijgt met een duet met Della Bosiers: '*Mensen van 18*'.

Uit de gratie

Eind jaren '70 wordt de kleinkunst in Vlaanderen weggeveegd door punk, rock en elektronische muziek. Wim raakt in paniek en probeert krampachtig nieuwe muziekstijlen uit die haaks staan op zijn talent als singer-songwriter.

Hij probeert met covers - *'Ik kan geen kikker van de kant afduwen'* - opnieuw een groot publiek te verleiden, maar raakt stilaan op de achtergrond. In 1983 doet hij met het nummer *'Kristien'* een poging om ons land te vertegenwoordigen op het Eurosongfestival maar de BRT stuurt uiteindelijk *het 'Rendez-vous'* van Pas de Deux naar München.

Wim trekt zich meer en meer terug in Gent én raakt verbitterd. In 1990 laat hij nog één keer muzikaal van zich spreken. Wim gelooft rotsvast in de hitkansen van *'Breek uit jezelf'*, maar ook dat loopt af met een sisser.

Op 14 september 1990 overlijdt Wim De Craene op 40-jarige leeftijd in Gent.

Met getuigenissen van:

Dirk De Craene (broer), **Ramses De Craene** (zoon), **Nora Tilley** (jeugd vriendin), **Jan De Vuyst** (vriend en theatermaker), **Chris Thys** (actrice, jeugd-vriendin), **Gus Roan** (producer, muzikant), **Jean Blaute** (producer, muzikant), **Marijn Devalck** (vriend), **Dimitri van Toren** (vriend, zanger), **Della Bosiers** (zangeres), **William Van Keymeulen** (vriend), **Raf Lenssens** (muzikant).

Scenario en regie: Olivier Wille / Productie: Griet Boulat

 Belpop - Wim De Craene: op maandag 8 september om 20.40 u.

BELPOP VII - AFLEVERING 3 : DE FAMILIE KLUGER

Maandag 15 september

Jacques Kluger was in de jaren '30 de eerste echte Belgische muziekproducent. Hij kreeg alle grote talenten onder zijn hoede, onder meer Bobbejaan Schoepen en later Will Tura. Na zijn dood in 1963 volgen zijn zonen Jean en Roland hem op. Deze aflevering overloopt hun rijke carrière en werpt ook een blik achter de schermen van de veranderende muziekindustrie: van The Cousins tot Plastic Bertrand, van de 'Casatchock' tot 'Rozen voor Sandra', van André Brasseur tot Lou Depryck. Op maandag 15 september om 20.40 u.

Het verhaal van de familie Kluger is het verhaal van vader Jacques en zonen Jean en Roland, samen goed voor de grootste muziekdynastie van België. Jacques, Jean en Roland drukten hun stempel op alle grote wereldhits die ons land ooit voortbracht (met uitzondering van Soeur Sourire en Technotronic).

Jacques

Het verhaal begint in de jaren '30, wanneer Jacques Kluger zich op de kaart zet als de eerste volwaardige muziekproducent van ons land. Maar hij was ook uitgever, talentscout en platenbaas. Alle grote talenten van die jaren zaten onder zijn vleugels: o.a. Bobbejaan Schoepen, La Esterella, Jean Walter, Bob Benny en Louis Neefs.

Bobbejaan Schoepen is de eerste Vlaamse vedette die bij Jacques tekent. Kluger leverde Bobbejaan alle grote hits, zette hem aan om - uitzonderlijk in die naoorlogse periode - in het Nederlands te zingen en brak met hem door de landsgrenzen. Jacques Kluger slaagde erin om Bobbejaan in 1953 te laten optreden in de Ed Sullivan Show - de grootste Amerikaanse talkshow met 70 miljoen kijkers - én in de Grand Ole Opry - de legendarische concertzaal in Nashville.

Jacques Kluger is ook de ontdekker van Will Tura, de zanger die zal uitgroeien tot de koning van het Vlaamse lied. Tura kreeg van Jacques Kluger de tijd om te groeien, want de eerste vijf jaren van z'n carrière verkocht hij géén platen. '*Eenzaam zonder jou*' in 1962 zal alles veranderen. Jacques Kluger, de vader van de Vlaamse showbiz sterft in 1963, op 51-jarige leeftijd. Jean en Roland Kluger staan klaar om hun vader op te volgen en bouwen elk apart een even indrukwekkende carrière uit.

Jean

'*Kili Watch*' van The Cousins is het eerste wapenfeit van Jean Kluger als producer. Het nummer wordt de eerste rock 'n' roll plaat in België die goud haalt. En dankzij de promotiemachine van Jean wordt het ook een wereldhit.

In Argentinië worden The Cousins zelfs ontvangen als supersterren. Duizenden mensen staan hen bij de aankomst op de luchthaven in Buenos Aires op te wachten.

In 1965 trouwt Jean Kluger met Huguette Ferlaud, een van de bekendste muziekproducers van Frankrijk en verhuist hij naar Parijs. Kluger leert daar ook liedjesschrijver Daniël Vangarde kennen. Het begin van een bijzonder vruchtbare samenwerking. Ze schrijven nummers voor de grootste sterren van het moment zoals Dalida, Petula Clarck, Nana Mouskouri en Claude Francois. De twee scoren ook een wereldhit met de *'Casatschock'*, lanceren de cultplaat *'Yamasuki'* en formuleren in de jaren '70 hun eigen antwoord op de disco-rage. Kluger en Vangarde produceren en schrijven wereldhits voor The Gibson Brothers (o.a. *'Cuba'* en *'Que Sera mi Vida'*), Black Blood (o.a. *'A.I.E. A Mwana'*), Ottawan (o.a. *'D.I.S.C.O'* en *'Hands up'*) en La Compagnie Créole (o.a. *'C'est bon pour le Moral'*). Steeds kan Jean Kluger z'n vele talenten laten zien: die van talentscout, producer, componist en verdeler. Hij reist voortdurend tussen Brussel en Parijs, want hij is ook de sterke man achter de carrière van o.a. Will Tura, Marva, John Terra, Johan Verminnen en Raymond Van het Groenewoud.

Roland

Roland zal vooral bekend worden als de geboren zakenman, maar ook als de producer en uitgever van wereldhits als *'Ca plane pour moi'* van Plastic Bertrand en *'Charlie Brown'* en *'Disco Samba'* van Two Man Sound. Maar Roland is ook verantwoordelijk voor het succes van vlaamse acts zoals Ann Christy, Jimmy Frey en Rita Deneve. Dankzij Roland wordt *'Rozen voor Sandra'* een hit in 14 landen, waarvan 4 in Zuid Amerika. Dankzij Roland worden er 6 miljoen singles verkocht van *'Early Bird'* van de organist André Basseur, een van de grootste hits uit de Belgische popgeschiedenis.

Straffe verhalen

Belpop overloopt niet enkel de rijke en verrassende carrière van Jacques, Jean en Roland Kluger. Het werpt ook een blik achter de schermen van de steeds veranderende muziekindustrie van de jaren '40 tot vandaag. Met verhalen die tot de verbeelding spreken. Welke 'Cousin' is er gaan lopen met al het geld dat *'Kili Watch'* opbracht? Hoe zorgden de supporters van Club Brugge ervoor dat *'Rozen voor Sandra'* van Jimmy Frey uitgroeide tot zo'n groot succes? Waarom groeide het project 'Black Blood' uit tot een nachtmerrie? Waarover ging de strijd tussen Roland Kluger en Lou Deprijck? Wat is het tragische verhaal achter de discostamper *'Que sera mi Vida'* van 'The Gibson Brothers'? En welke gevolgen had de ontvoering van z'n vrouw Huguette op de verdere carrière van Jean Kluger?

Met getuigenissen van:

Jean Kluger (uitgever-producent-componist), **Roland Kluger** (uitgever-producent), **José Schoepen** (echtgenote Bobbejaan), **André Basseur** (muzikant), **Rita Deneve** (zangeres), **Lou Deprijck** (zanger Two Man Sound, producent), **André Van den Meerschaut** (zanger/gitarist The Cousins), **Will Tura** (zanger), **Thembi** (zangeres Black Blood), **Sylvain Vanholme** (zanger/muzikant Two Man Sound), **Clémence Bringtown** (zangeres La Compagnie Créole), **José Sébéloué** (zanger/muzikant La Compagnie Créole), **Chris Gibson** (zanger/muzikant The Gibson Brothers), **Alex Gibson** (zanger/muzikant The Gibson Brothers), **Jan Delvaux** (rockjournalist)

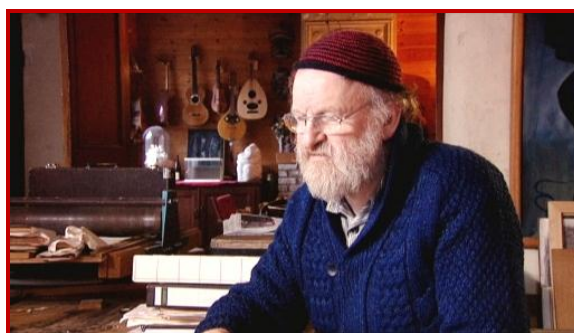
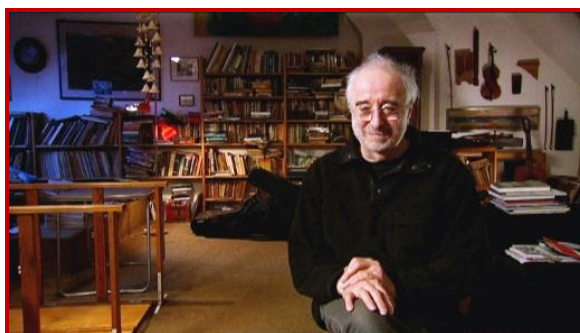
Scenario en regie: Aster Van de Vijver / Productie: Griet Boulat

Belpop – De familie Kluger: op maandag 15 september om 20.40 u.

BELPOP VII - AFLEVERING 4 : KLEINKUNST

Maandag 22 september

Belpop vertelt in deze aflevering het verhaal van de kleinkunst, vanaf haar ontstaan in de jaren '50 tot de zwanezang eind jaren '70. In de jaren '50 liet Will Ferdy zich door het Franse chanson inspireren en werd hij de pionier van het Vlaamse luisterlied. De eerste generatie zangers na Ferdy luisterde dan weer naar George Brassens: Kor Van de Gooten, Miel Cools en Hugo Raspoet. Bob Dylan bepaalt de jaren '60 en is bij ons het rolmodel van Jan De Wilde en Miek en Roel. Hun collega's kijken op naar Boudewijn De Groot en Ramses Shaffy. In de jaren '70 bereikt het genre een hoogtepunt: Zjef Vanuytsel, de Nekka-nachten en de opkomst van de volkszangers. Wannes Van de Velde, Willem Vermandere en Walter De Buck zorgen voor een folkraze. De Vlaamse rockers maken eind jaren '70 een einde aan de kleinkunstperiode. Op maandag 22 september om 20.40 u.

Chansonnier, troubadour ...

Voor er sprake was van de term kleinkunst, zong Vlaanderen schlagers en smartlappen. Tot diep in de jaren vijftig trok het volk massaal naar revues en 'bonte avonden'. Op zoek naar het betere lied kijkt Will Ferdy over de grens. Geïnspireerd door het Franse chanson wordt hij de pionier van het luisterlied in Vlaanderen. Ferdy wordt snel gevolgd door een eerste generatie zangers die zijn gitaar stemt naar het voorbeeld van de troubadour bij uitstek: George Brassens. Tot die eerste generatie horen Kor Van der Gooten, Miel Cools en Hugo Raspoet.

Halverwege de jaren zestig wordt Bob Dylan het rolmodel van een nieuwe generatie kleinkunstenaars, met Jan De Wilde op kop. De Wilde ontpopt zich als een atypisch performer. Legendarisch is zijn stunteligheid op het podium. Die stunteligheid inspireert Urbanus, wiens plezante bindteksten het meer en meer overnemen van z'n liedjes.

Ook de Nederlandse cabaretiers overspoelen ons land. Want Vlaanderen kijkt op naar de liedjes en de teksten van Boudewijn de Groot, Ramses Shaffy en Liesbeth List.

Flower-power en protest

Eind jaren '60 komt de jeugd wereldwijd in opstand tegen het gezag van kerk en staat. De flower-powerbeweging pleit voor bloemen in plaats van bommen. En ook Vlaanderen revolteert - zij het met enige vertraging. De kleinkunst surft mee op de golf van het protest. Miek en Roel worden een razend populair duo in Vlaanderen.

In 1970 bereikt de kleinkunst in Vlaanderen een hoogtepunt. Met zijn eerste elpee *De zotte morgen* scoort Zjef Vanuytsel een ongekend succes. De eerste Nekka-nachten begin jaren '70 lokken massaal publiek naar het Antwerpse sportpaleis.

Een huis met vele kamers

Maar kleinkunst is een huis met vele kamers. Tegelijk met de kleinkunstrage maken eind jaren '60 de volkszangers furore. Pionier is Wannes Van de Velde. Samen met Willem Vermandere en Walter de Buck zorgde hij voor een ware folkkrage in Vlaanderen. Ivan Heylen bracht dan weer iets helemaal anders. Anders dan de meer klassieke kleinkunstenaars brulde hij z'n boodschap. Zijn liedjes *De werkmens* en *De wilde boerendochter* werden megahits in Vlaanderen en Nederland.

Overstemd

Maar dan laat een nieuwe generatie de gitaren loeien en introduceert Johan Verminnen de polderpop. Vlaanderen brult mee met Vlaamse rockers zoals Raymond Van het Groenewoud en Kris de Bruyne. Eind jaren '70 is de kleinkunstrage voorbij. De ringbaarden zijn afgeschoren, het luisterlied overstemd door decibels.

Belpop schetst niet alleen de evolutie van de kleinkunst, het programma vertelt ook het verhaal achter sommige van de mooiste klassiekers uit het genre: '*Helena*' van Hugo Raspoet, '*Daar is de lente*' van Jan de Wilde, '*De zotte morgen*' van Zjef Vanuytsel, '*Zwartbergblues*' van Miek en Roel.

Met getuigenissen van:

Will Ferdy, Boudewijn de Groot, Della Bossiers, Hans Kusters, Frans Ieven, Urbanus, Ivan Heylen, Miel Cools, Hugo Raspoet, Jan de Wilde, Kris de Bruyne, Miek en Roel, Herman de Wit, Willem Vermandere, Zjef Vanuytsel

Scenario en regie: Guido De Bruyn / Productie: Griet Boulat

Belpop - Kleinkunst: maandag 22 september om 20.40u.

BELPOP VII - AFLEVERING 5 : 40 JAAR WERCHTER Maandag 29 september

In 1975 organiseert Hedwig De Meyer in een tent op het chiroterrein van Werchter het Rock & Blues Festival. Herman Schueremans had een eigen festival in Herent. Hedwig en Herman besluiten samen te werken en in 1977 vindt de eerste editie van Torhout/Werchter plaats. Een jaar later zorgt de internationale affiche voor een overrompeling. Het dubbelfestival groeit enorm in de jaren '80. Groepen als U2 en Simple Minds danken hun reputatie deels aan hun optredens op T/W. In de jaren '90 kiest Herman Schueremans voor verjonging, meer podia en een driedaagse formule, en verdwijnt het festival in Torhout. Na 2000 breidt het festival nog uit en wordt Rock Werchter meermaals verkozen tot beste festival ter wereld.

Rock Werchter bestaat 40 jaar! De jubileumeditie is net achter de rug en was een overdonderend succes. Met 352.000 bezoekers was het festival volledig uitverkocht. Voor het kruim van de muziekwereld is Werchter een jaarlijkse vaste afspraak. Dit jaar stonden er op 4 dagen 77 bands uit 14 landen en dat waren niet de minsten, onder andere Metallica, Kings of Leon, Pearl Jam, the Pixies, The Black Keys, Stromae en vele andere topacts. Een week eerder traden tijdens Werchter Classic op dezelfde plek the Rolling Stones en de Simple Minds. Doorheen de jaren kwam de muziekgeschiedenis hier letterlijk voorbij op een weide in een onooglijk dorpje in Vlaams Brabant. Rock Werchter heeft niet alleen een rijke geschiedenis, maar is ook één van de beste festivals ter wereld.

Hoe het begon

Hedwig De Meyer en Jan Waegemans organiseren begin juli 1975 in een tent in Werchter optredens met alleen Belgische groepjes, waaronder de Leuvense Big Bill. Er is maar één aanvraag voor een perskaart en die komt van de jonge Herman Schueremans. Die schrijft op dat moment artikels voor enkele muziektijdschriften en organiseert ook zelf optredens. Hij is gecharmeerd door het festival en stelt voor om de krachten te bundelen. Hedwig zal vanaf dan het festival praktisch organiseren en Herman zorgt voor de groepen. Hij kan enkele Nederlandse groepen strikken, waaronder het toen populaire Kayak. Het is meteen een succes, want er komen tijdens de tweede editie meer dan 1000 bezoekers.

Dubbelfestival

Om echt internationale groepen te engageren heeft Herman een geniaal plan. Hij wil een dubbelfestival organiseren. Ze vinden met Noël Steen een partner om in hetzelfde weekend de groepen ook in Torhout te laten optreden. Zo kunnen Engelse en Amerikaanse groepen twee optredens worden aangeboden en dat is een argument om meteen Dr. Feelgood en het jaar erna The Talking Heads en Rockpile te lokken.

Er komen in 1978 8000 bezoekers naar Werchter en 5000 naar Torhout. Het is een overrompeling en niet alles loopt in die beginjaren van een leien dakje. Dat is het signaal voor de organisatoren om het professioneler aan te pakken. Door rampen als het Heizeldrama en Roskilde wordt veiligheid een steeds grotere prioriteit.

Een wereldpodium

Met Humo als mediasponsor mikt het festival op groei. Dat lukt met namen als The Cure en Dire Straits. Maar de jaren '80 zullen toch vooral de jaren van U2 en Simple Minds zijn. Jim Kerr beschrijft hoe hij en zijn companen eerst als volslagen onbekende groep op het podium staan en dankzij het dubbelfestival voet aan de grond krijgen op het vasteland. Ze groeien uit tot absolute wereldgroepen en komen terug als headliners van het festival. Belgische groepen worden een aardigheid op het festival en de podia die in Werchter gebouwd worden worden opgemerkt door de wereldvedetten. Groepen als Simple Minds, U2 en Pink Floyd willen ook de rest van hun tour op die podia spelen. Hedwig De Meyer richt Stageco op en bewandelt daarmee een nieuwe weg. Vandaag is Stageco internationaal dé referentie in podiumbouw.

Evolutie

In de jaren '90 past Werchter zich aan zijn jonger publiek aan. Met groepen als Metallica en Red Hot Chili Peppers wordt de muziek eerst harder, en later ook elektronischer met groepen als the Prodigy, The Chemical Brothers en Moby. Het festival is niet langer een zuiver rockfestival maar evolueert mee met de tendenzen van de muziek. Elke verandering staat garant voor bergen kritiek. Ook dj's en dance groepen zullen hun plaats veroveren op het festival. Veel commentaar volgt er wanneer Regi met Milk inc op de affiche prijkt. Maar het feestje dat er gebouwd wordt, snoert de kritikasters de mond. Ook organisator Schueremans blijft er telkens stoïcijns bij. Hij geeft wat zijn publiek wil.

Het festival wordt meerdaags en krijgt verschillende podia. Maar de muziekwereld verandert, groepen willen geen twee dagen meer in hetzelfde land spelen. Het dubbelfestival Torhout/Werchter houdt op te bestaan en Rock Werchter wordt een vierdaags festival met 4 podia waar meer dan 70 groepen op één weekend spelen. Het festival blijft al die tijd toonaangevend en wordt verschillende keren verkozen tot beste festival ter wereld. Dat ontgaat ook het Amerikaanse Clear Channel niet. De multinational neemt Rock Werchter over. Schueremans krijgt veel kritiek voor deze verkoop, maar blijft via Live Nation aan het roer van het festival staan.

En de Belgen?

Maar wat betekent het festival voor Belgische muzikanten? The Scabs zijn de enigen die in een lange tijd op de affiche prijkten. Maar ondertussen groeit Milow op naast de wei van Werchter en Hendrik Willemeys van Arsenal naast die van Torhout. De gebroeders Dewaele komen van kleins af met vader Zaki elk jaar de muziekgeschiedenis ontdekken. Lange Polle (Paul Van Bruysteghem) begint er als roadie en zal ooit op het hoofdpodium terecht komen als basist van Triggerfinger. Heel wat muziekjournalisten, bookers, managers,... leren op Werchter dat een klein land zijn plaats kan hebben in de muziek. Vanaf de tweede helft van de jaren 90 krijgen de Belgische groepen hun vaste plaats op het festival. Groepen als dEUS, 2 Many dj's, Arsenal, Arno en Channel Zero vinden hun weg naar het podium. Voor de carrière van Belgische en internationale groepen wordt de passage op Rock Werchter een belangrijke stap. Als Stromae dit jaar als afsluiter op het festival staat, wil dat niet zeggen dat Werchter zich geen grote internationale naam kan permitteren, maar dat Stromae een grote internationale naam is geworden.

Rock Werchter is nooit gestart met de ambitie om het beste festival ter wereld te worden. Maar met ups en downs is het dat wel geworden. Hedwig De Meyer en Herman Schueremans zijn zeer uiteenlopende persoonlijkheden met heel uiteenlopende talenten. Maar ze vulden elkaar perfect aan en deelden één doel: stap voor stap beter willen doen.

Zo is Rock Werchter een referentie geworden. Voor een groot deel van de Belgische jongeren begint de zomer niet op 21 juni, maar al 40 jaar lang tijdens het eerste weekend van juli, het weekend van Rock Werchter!

Met getuigenissen van:

Herman Schueremans (organisator Werchter), **Hedwig De Meyer** (oprichter Werchter / stageco), **Guy Mortier** (presentator festival, voormalig hoofdredacteur Humo), **Marc Didden** (muziekjournalist Humo), **Teddy Hillaert** (Booker), **Philippe Van Elk** en **Roel Vergauwen** (Live Nation), **Monique van Dromme** (organisator Torhout), **Noel Steen** (organisator Torhout), **Bart Steenhaut** (muziekjournalist), **Dirk Claes** (burgemeester Rotselaar Werchter), **Paul Van Bruystegem** (Triggerfinger), **Tom Barman** (dEUS), **Franky Desmedt van Damme** (Channel Zero), **Stephen en David Dewaele** (Soulwax, 2 many Dj's), **Regi Penxten** (Milk Inc), **Marcel Vanthilt** (voormalig VJ MTV), **Allan Mc Gowan** (ILMC London), **Guy Swinnen** (The Scabs), **Tom Smith** (Editors), **Jim Kerr** (Simple Minds), **Stefan Olsdal** (Placebo), **Francis Black** (The Pixies), **Siska Schoeters** (Studio Brussel), **Otto Jan Ham** (dj, radio- en tv-presentator), **Jonathan Vandenbroeck** (Milow), **Hendrik Willekens** (Arsenal)

Scenario en regie: Tom Theunis / Productie: Luc Gommers

 Belpop - 40 jaar Werchter: op maandag 29 september om 20.40 u.

BELPOP VII - AFLEVERING 6 : JEAN BLAUTE

Maandag 6 oktober

Poducer-muzikant-artiest Jean Blaute was een rode draad doorheen de voorbije *Belpop*-reeksen. Deze laatste aflevering is dan ook met recht en reden gewijd aan de man die in heel wat Belpop-klassiekers een bepalende hand had. Jean debuteert op zijn veertiende bij Marino Falco & The Eagles, en leert drie jaar later Roland Van Campenhout kennen, een vriend en een invloed voor het leven. Als muzikant maakt hij naam in de band van Johan Verminnen. De samenwerking met Wim De Craene vestigt zijn reputatie als producer. Hij is zeer belangrijk voor de carrières van Raymond Van het Groenewoud, Urbanus, de Kreuners, K's Choice, Henny Vrienten en vele anderen. Jean Blaute is de ultieme Belpop-incarnatie. Op maandag 6 oktober om 20.40 u.

Na zes seizoenen van *Belpop* kon de redactie er niet meer naast kijken: één man duikt wel héél vaak op in de Belpop-verhalen: Jean Blaute. De hoogste tijd dus om een aflevering te wijden aan deze onvolprezen producer-muzikant-artiest.

Muziekwinkel als speeltuin

Jean Blaute groeit op in de muziekwinkel van zijn ouders in Zottegem. De kleine Jean geeft de klanten impressies van de verschillende instrumenten die hij allemaal kan bespelen. En ook de platen die zijn ouders verkopen, vinden vaker wel dan niet hun weg naar Jeans platenspeler boven, alvorens weer in de rekken te belanden. Klassieke muziek, Mary Ford en Les Paul, Chet Atkins, Chuck Berry en bovenal The Beatles. Jeans muzikale horizon is van in het begin wijd. Met de muziekwinkel als speeltuin is het dan ook geen wonder dat Jean Blaute al snel een "muzikale duizendpoot" wordt, zoals zijn kompaan Roland Van Campenhout hem noemt.

Op zijn veertiende (!) is er al zijn eerste wapenfeit: Marino Falco & The Eagles. De groep heeft een grote hit met "Je n'ai plus mon papa" en Jean speelt de pannen van het dak als organist op het Hammond-orgel. Vooral de hoestbui bij het begin van "*Ma première cigarette*" blijkt nog steeds een memorabel moment, nu zovele jaren later.

Nul punten voor kwaliteit en tien punten voor durf

Als de zeventienjarige Jean Roland Van Campenhout leert kennen, ontstaat er een vriendschap voor het leven. De twee gaan vaak samen optreden en doen in 1970 met de groep Kate's Kennel mee aan Canzonissima, de toenmalige BRT-preselecties voor het Eurovisiesongfestival. Geen onverdeeld succes. Ze krijgen van de jury nul punten voor kwaliteit en tien punten voor durf.

Drs. P, cabaretier en regisseur, geeft Jean Blaute de hoofdrol in *Sursum Corda*, het stuk dat hij dan brengt in het Arcatheater in Gent. Ook al oogst Jean er veel succes en lovende kritieken mee, hij kiest nadien toch voor zijn eerste liefde: de muziek.

Muzikant én producer

Als lid van de begeleidingsband van Johan Verminnen begint Jean naam te maken als muzikant. Zo schrijft hij de bekende intro van het liedje *Brussel*. Na een eerste productie voor Zjef Van Uytsel, voor diens album *De Zanger*, staat de producer in Jean Blaute definitief op tijdens zijn samenwerking met Wim De Craene. Diens album *Alles Blijft Nog Bij het Oude* en singles *Tim* en *Rozane* hebben zich in ons collectieve geheugen gegrift. Jean schrijft bijna alle partijen voor *Tim*, een parel van een song.

Zo komt Jean in het vizier van Raymond van het Groenewoud die hem vraagt om Meisjes te produceren. Als lid van Raymonds vaste begeleidingsgroep De Centimeters reist Jean vijf jaar lang Vlaanderen en Nederland af. Van de kleinste zaaltjes tot Pinkpop en Torhout-Werchter: geen zaal, geen wei die niet platgaat.

Volgende halte op Jeans goed gevulde CV: Urbanus. Jean speelt mee in de televisieprogramma's van Urbanus en wordt ook zijn vaste producer. Dat levert hits op als *Quand les Osiaux chantent dans le bois*, *Hittentit*, *Bakske vol met stro* en *Madammen met een bontjas*.

Bananen

Een optreden van de groep Weather Report veroorzaakt een storm in Jeans hoofd: dit wil hij ook. Hij maakt twee soloplaten: *Hello Young Lovers* en *Solo Slim*. Instrumentale popplaten met veel jazz-invloeden die goeie kritieken krijgen en het niet slecht doen voor instrumentale muziek, maar Jean beslist om verder te gaan met wat hij het beste kan: produceren.

Al is er nog één onschuldig bedoeld tussendoortje als zanger dat levenslang aan Jean zal blijven kleven: *Bananen*, zijn cover van het grappige Drs. P-nummer. Hoeveel bijval hij er ook mee oogst, Jean voelt zich niet geroepen op dat pad verder te gaan.

Indrukwekkend parcours

Liever timmert hij verder aan wat stilaan een indrukwekkend parcours als producer wordt. Hij vertaalt De Nieuwe Snaar van het podium naar plaat, geeft De Kreuners een tweede leven en herlanceert ook Clouseau na een mislukt Engelstalig avontuur. Hij ontdekt de jonge Sara Bettens en zet K's Choice op de kaart. Jeans grootste professionele teleurstelling is dat de groep hem vervolgens niet vraagt voor hun derde, internationale plaat. Wie weet mist hij hierdoor een internationale doorbraak. En ook op andere momenten zit het Jean niet altijd mee. We kennen allemaal de grappige en vrolijke Jean van het podium en de vele televisieprogramma's waaraan hij meewerkt. Maar net als bij vele artiesten is er ook een donkerdere kant en trekt Jean zich soms terug in eenzaamheid als hij zich niet goed voelt.

Naast zijn werk als producer blijft Jean ook actief als muzikant, eerst bij The Radio's en daarna bij Hugo Matthyssen & De Bomen, wat nog bijna tot een conflict leidt tussen boezemvrienden Bart Peeters en Hugo Matthyssen.

Minder bekend maar niet minder straf is dat Jean ook in Nederland een steen in de rivier heeft verlegd: hij produceert *Geen ballade*, de eerste soloplaat van Henny Vrienten. Daarop staat de single *Als je wilt* van Brood en Vrienten. Tijdens die opnames laat Jean Blaute Henny Vrienten de medeklinkers van de dronken Herman Brood dubben, een memorabel moment! Omdat hij de harmonicapartij van het nummer speelt, belandt Jean mee op het podium tijdens de twee legendarische afscheidsconcerten van Doe Maar!

Superman

Zoals Bart Peeters zegt: *“Overal waar er iets belangrijk gebeurde was die Jean Blaute toch wel en meer bepaald altijd in een bepalende rol. Speciaal.”*

En Kris Wauters van Clouseau vat Jeans talent zo samen: *“Met De Kreuners maakt hij De Kreuners albums, met Clouseau maakt hij Clouseau albums. Met Urbanus maakt hij Urbanus albums. Dat vind ik een goede producer. Iemand die het wezen van de artiest zelf op de plaat krijgt. En daar is Jean een superman in.”*

Met getuigenissen van:

Jean Blaute (muzikant, producer), **Marijn Devalck** (alias Marino Falco, zanger, liedjesschrijver), **Guido Van den Hauwe** (jeugdvriend van Jean Blaute), **Roland Van Campenhout** (zanger, muzikant), **Johan Verminnen** (zanger en liedjesschrijver), **Mich Verbelen** (bassist Raymond en de Centimeters), **Stoy Stoffelen** (drummer Raymond en de Centimeters), **Urbanus** (zanger, liedjesschrijver, komiek), **Henny Vrienten** (Doe Maar), **Jan De Smet** (De Nieuwe Snaar), **Bart Peeters** (zanger, muzikant, televisiemaker), **Hugo Matthysen** (zanger, muzikant, liedjesschrijver, televisiemaker), **Walter Grootaers** (De Kreuners), **Kris Wauters** (Clouseau), **Sarah Bettens** (K's Choice), **Gert Bettens** (K's Choice), **Christophe Turcksin** (voormalig platenbaas K's Choice, huidig manager Jean Blaute), **Rick Tubbax** (voormalig managers K's Choice en Hugo Matthysen en de Bomen), **Eric Melaerts** (muzikant)

Scenario en regie: Sarah De Bisschop en Gianni Marzo

Productie: Luc Gommers

Belpop - Jean Blaute: op maandag 6 oktober om 20.40 u.

CONTACT

MEER INFORMATIE

Hans Van Goethem, perscoördinator Canvas - tel. 02 741 90 25 - hans.vangoethem@vrt.be
Gsm 0471 13 90 46

INTERVIEWS

02-741 56 51 - interviews@vrt.be

PERSPORTAAL

Persfoto's en -teksten zijn beschikbaar op het Persportaal van VRT Communicatie:
<http://pers.vrt.be>

Geert Van Hoeymissen, Fotoredacteur Canvas-02-741 35 59 - geert.vanhoeymissen@vrt.be